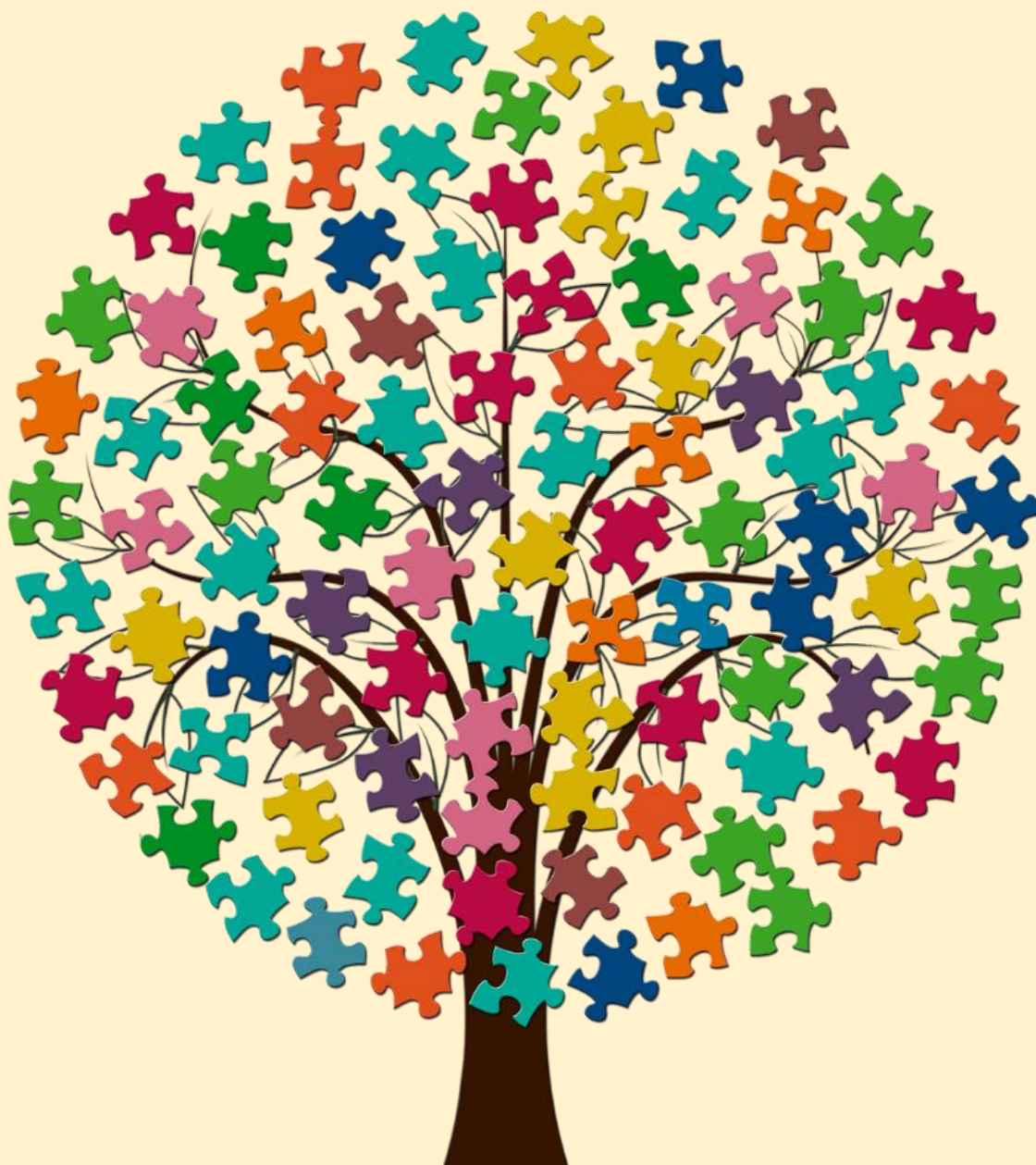

OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

SAMORASTNIK

STRPNOST - tematsko glasilo predmetne stopnje

SAMOSTRPNIK

Letošnja tema projekta, ki je potekal pod okriljem Izobraževalnega centra Eksena, je bila **Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT SI ŽELIŠ, DA BI DRUGI RAVNALI S TABO**. Vezan je bil na **MEDNARODNI DAN STRPNOSTI**, ki ga vsako leto obeležujemo 16. 11. To je poseben dan, ko ljudje po celem svetu nečemu namenimo dodatno pozornost, se o tem pogovarjamo, razmišljamo.

V glasilu, ki je pred nami, namenjamo pozornost strpnosti, prijateljstvu in sodelovanju. Pri različnih predmetih (SLOVENŠČINI, DOMOVINSKI IN DRŽAVLJANSKI KULTURI IN ETIKI, PRI ŠOLSKEM NOVINARSTVU IN GLEDALIŠKEM KLUBU, V OKVIRU ODDELČNIH SKUPNOSTI) smo ustvarjali (v času pouka v šoli in zadnji mesec na daljavo) in veliko ustvarili. **Definirali smo strpnost, razmišljali o tem, kako smo strpni drug do drugega, do priseljencev, do okolice (posebej v korona času), v kateri živimo (v šoli in doma), ustvarjali smo rime in krajša dramska besedila, pisali pisma, zbrali nekaj izjav ... Učenci so fotografirali jesensko naravo in z njihovimi fotografijami smo popestrili besedilni del našega glasila (lahko bi ga po/preimenovali v SAMOSTRPNIK).** Kaj bi ime pomenilo? Kot (novo)tvorjenka 'tisti, ki je SAM strpen' (do sebe, drugih, do vsega), je **SAMOSTRPNIK**.

Trenutno živimo v času, ko moramo biti še posebej strpni (doma, ko se otroci prebijajo skozi učno snov sami ali ob pomoči domačih ali ob sodelovanju z učitelji na daljavo; ko nam zataji tehnologija, ne moremo vzpostaviti povezav ...). Vezani smo na prostor v stanovanju, ne moremo se svobodno gibati niti globoko dihati svežega zraka, navezovati stikov ... Zaradi takšnih in drugačnih omejitev prihaja do vsakodnevnih stisk in nestrpnosti. **Devetošolec Anej vam celo zapoje o korona času in lepšem svetu, ki je pred nami.**

Sprehodimo se po izboru del naših **PREŽIHOVCEV**.

Vanja Benko, mentorica glasila

V naši družbi je strpnost zelo pomembna, zato smo ji posvetili dan v letu. Mednarodni dan strpnosti, 16. november, je spominski dan, ki ga je v Deklaraciji o načelih strpnosti razglasila Generalna konferenca UNESCO na svojem zasedanju leta 1995. Družbeno je danes strpnost povezana s človekovimi pravicami, kar narekuje, da smo strpni in spoštujemo drugače misleče, drugače verujoče, druge rase, drugi spol, druge generacije. S tem izpolnjujemo v demokratični družbi 'minimum' človeškosti.

Mija Špenger, 9. b

To, da smo strpni, pomeni, da smo potrpežljivi, umirjeni do ljudi, ki so drugačni, drugačni v mišljenju, videzu ter po kulturi. Vendar gledano objektivno smo tudi mi sami vedno drugačni, ker smo v svoji definiciji edinstveni in s tem drugačni od drugih. Zato je strpnost krepost, ki nas sooča v mirnosti, objektivnosti in je izziv našemu temperamentu, ozkoglednosti in čustvenosti. Ko se znajdemo v medosebnih odnosih, imamo vedno opraviti z drugačnostjo človekovega značaja, ki je velik izziv strpnosti. Zavedanje, da drugi ni drugačen, ampak nam je enak, je ključno za razvoj strpnosti.

Tia Aliesha Kranjc, 9. b

Monika Cehner, 7. b

Smo posamezniki z različno izobrazbo, darovi, željami, vsak od nas nosi svojo izkušnjo, svoje želje, tudi bolečine in radosti. Vse to nas ločuje in istočasno povezuje. Strpnost dopušča in uči. Na tak način prihajamo v stik z drugačnim načinom razmišljanja, idejami, vrednotami in postajamo bogatejši.

Ema Hovnik Rožen, 9. b

LEPŠI BO SVET

Devetošolec **Anej Gorenjak** (za)poje (prirejeno pesem Draga Repnika) **Lepši bo svet.**

Lepši bo svet

VIRUS ZDAJ NA NAS PREŽI, PAZITI MORAMO VSI.
KDAJ BO KONEC TEGA, SAJ SE DOGAJA ZMEDA?
POTRPETI MORAMO, DA NAM BO VSEM LEPO,
DRŽATI SE UKREPOV, RES NI TEŽKO.

ČE JE TEMA OKOLI NAS, VIDIMO TUDI Z ROKAMI.
ČE TIŠINA NAS OBDAJA, SLIŠIMO TUDI Z OČMI.

POTRPIMO DOMA IN LEPŠI BO SVET,
OSTANIMO ZDRAVI IN ZDRAV BO PLANET.

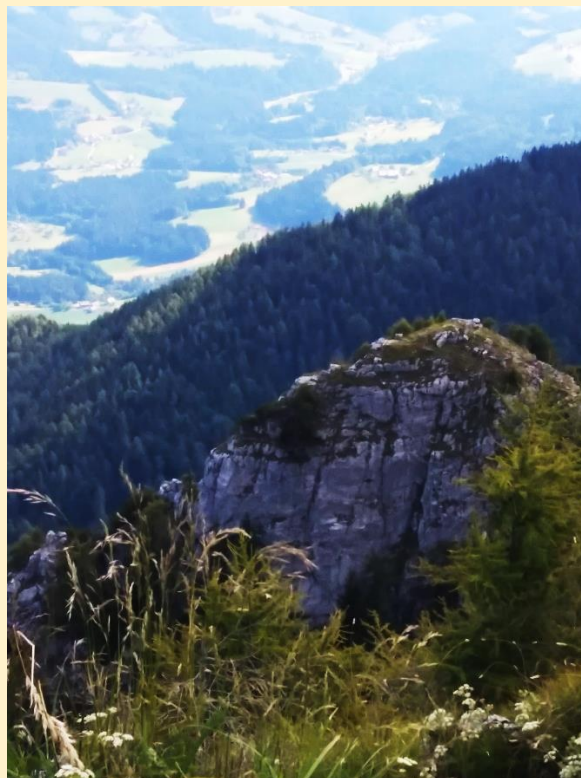
ŽIVLJENJE BO POLNO IN LEPŠI TER LAŽJI BO NAŠ KORAK.
UJEMIMO SONCE IN MODRO NEBO,
NASLIKAJMO MAVRICO IN GREMO ZA NJO,
ZDAJ SKUPAJ ZAPOJMO, DA LEPŠE NAM BO.

Poje: Anej Gorenjak (9. r., OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Kor.)

<https://www.os-prezih.si/?p=14369>.

Strpnost je vrlina, ki jo marsikdo res ceni. Učitelji pri učencih, starši pri otrocih in seveda obratno. Vsakemu otroku jo starši poskušajo vbiti v glavo. Vsi smo slišali te izpovedi: »Kaj če bi kdo to počel tebi?« Ali da ti nikoli ne uide izjava: »Z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo.« Človeška bitja že podzavestno pričakujemo, da se z nami dobro ravna, če smo do bližnjega tudi sami dobri. V nasprotnem primeru v sebi začutimo tesnobo in občutek nerazumevanja. Torej, če smo mi strpni do drugega, pričakujemo, da bo on strpen do nas. A to se zelo pogosto ne zgodi. Dober primer so verjetno učitelji, ki pogosto kažejo največje potrpljenje in visoko stopnjo strpnosti na svetu, da ne vržejo učencev skozi vrata (seveda pred korona krizo). Ta krizni čas pa je prinesel v družbo veliko preizkušenj naše strpnosti: biti moramo doma, čeprav bi se raje družili; nositi moramo masko, čeprav bi lažje dihali brez nje; spletne učilnice se občasno rušijo in linije naših komunikacij ne delujejo ... Ampak ostati moramo strpni in upoštevati ukrepe, saj če ne bomo strpni in bomo kršili odloke, se bo kriza še zavlekla.

Maja Mager, 9. a

Erika Volker, 7. a

Bila sem v 1. razredu, ko sem začela trenirati atletiko. Prvi dan nisem nikogar poznala, zato sem ravnala strpno. Do njih sem se vljudno obnašala, saj sem želela, da bodo tudi oni taki do mene. Hitro so me sprejeli v svojo družbo. Z vsemi imam zdaj zelo dober prijateljski odnos.

Lia Lužnik, 9. a

Erika Volker, 7. a

Bil je prvi teden šole na daljavo. Zjutraj sem vstal in se začel učiti. Moj oče je bil takrat doma. Tisti prvi dan, torej ponedeljek, Arnes strežniki niso delovali tako, kot bi morali. Sprva se nisem zmenil, a postajal sem nervozen. Začel sem kričati in se obremenjevati. Oče je bil strpen in se ni razburjal tako kot jaz, naenkrat se je tudi on vznemiril. Spet se je umiril in poskušal to prenesti name, a mu ni najbolje uspevalo. Tako sem bil jezen, da ga sploh nisem poslušal, kaj mi je govoril. Oče je bil potrpežljiv in mi večkrat razložil isto stvar. Nato sem se končno umiril. Zdaj vem, da nisem bil potrpežljiv, čeprav sem vedel, kako deluje sistem. Iz tega sem se veliko naučil.

Jernej Isak, 8. a

Tako kot moramo biti strpni do ljudi, moramo biti strpni tudi do živali in narave. Živim izven mesta, v vasi Strojna. Moje življenje je tesno povezano z naravo. Skrbim za domače živali in vsak dan delam v naravi. Vem, da moram biti prijazen do vseh živih bitij, ne le do človeka. Kadar je katera naša žival nemirna ali ne uboga, je ne smem pretepati, ampak moram pokazati do nje strpnost, saj so navajene na človeški dotik. Če bomo mi strpni do svoje okolice, se nam bo dobroti tudi vrnila.

Žiga Šapek, 9. b

NE STORI DRUGEMU, ČESAR NE ŽELIŠ, DA ON NAREDI TEBI

Bilo je vsakdanje šolsko jutro. Nekateri sošolci so bili v šoli že pred mano. Z njimi sem se pogovarjal do zvonjenja za pouk.

Minili sta dve šolski uri in napočil je čas za malico. Kot vedno smo se postavili v vrsto in si postregli. Odšel sem na stranišče. Na hodniku sem opazil učenca, ki sta se pretepala. Okoli njiju je bil kup drugih učencev. Šel sem pogledat, kaj se dogaja. Videl sem, da je bil pretep grob. Razmišljal sem, zakaj sta se stepla, in ugotovil, da nekdo ni bil strpen. Raje sem se umaknil, saj tega nisem mogel gledati. Čez nekaj časa sem spet odšel pogledat, kaj se dogaja, saj me je skrbelo, da bi se učencema kaj hudega zgodilo. Videl sem, da se je pretep končal. Ampak eden od njiju se je norčeval iz drugega. Spet sta si skočila v lase. Zazvonilo je in vsi smo odšli nazaj v učilnice. Po pouku sem odšel domov. Pred šolo sem ponovno zagledal dva pretepajoča se učenca. Nisem se želel vpletati in sem raje odšel stran.

Kasneje sem razmišljal, ali sem naredil prav, ker nisem nikomur povedal za pretep. Ker sem sam mirne narave in nikomur ne bi storil nič žalega, sem bil ob pogledih na njun pretep žalosten. Spraševal sem se, kaj imajo od tega, ko se pretepajo. Ali jih nič ne skrbi, da bodo komu škodovali? Na svetu bi se morali ljudje imeti radi, biti strpni drug do drugega, ne pa biti nesramni in grobi. Sam nikoli nikomur ne bi škodoval in želim ter upam, da ne bo nikoli kdo škodoval meni.

Tevož Slatinšek, 7. b

Pomembno se mi zdi strpno spodbujanje in vključevanje invalidov v družbo, da lahko sodelujejo pri vsakdanjih dejavnostih in igrajo v življenju enako vlogo kot njihovi soljudje, ki so zdravi. Potrudimo se in bodimo strpni do ljudi v družbenih dejavnostih, v javnih prevoznih sredstvih, v knjižnicah, pri zdravstveni oskrbi, v medosebnih odnosih ... Če se bomo ravnali po načelu strpnosti na vsakem koraku, bo svet lahko prav lep.

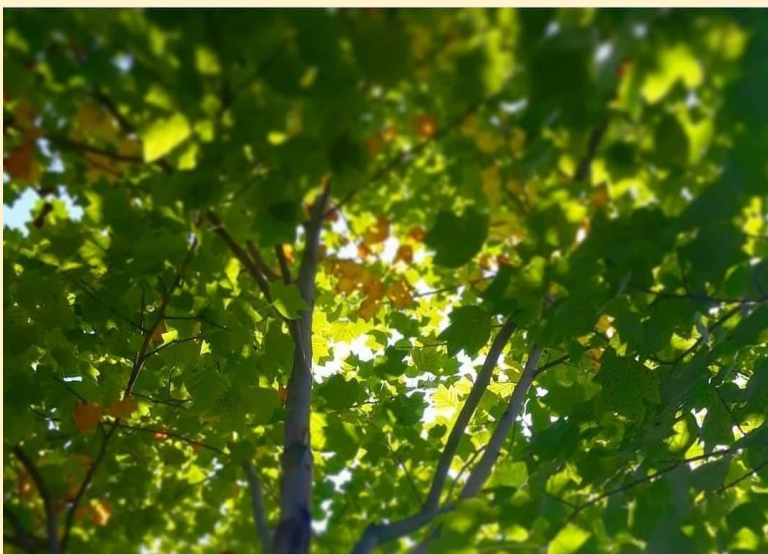
Matej Petek, 9. b

Med mladimi se pogosto dogaja, da se med sabo zbadajo zaradi materialnega stanja. Menim, da otroci niso krivi, da njihovi starši nimajo dovolj denarja in jim ne morajo kupiti dragih stvari ... Mnogi otroci zato nimajo prave družbe in so osamljeni. Namesto zbadanja jim raje poskušajmo pomagati in jih podprimo. Dosezimo sožitje in strpnost.

Val Tomaž Fujs, 9. b

Žal je zadnje čase vse preveč nestrpnosti. Prav je, da skušamo razumeti drug drugega in da lahko izražamo svoje misli in poglede. Ne smemo obsojati napak in pomanjkljivosti posameznika. Vsakdo si zasluži biti spoštovan in razumljen.

Urban Butolen, 9. b

Patricija Repas Kričej, 8. a

Strpnost je beseda, ki ima v današnjem svetu zelo velik pomen. Je vrлина, ki se je moramo naučiti in jo razvijati. Strpnost pomeni, da smo potrpežljivi do vseh, ki so drugačni od nas. Strpnost nas povezuje. Z njo pokažemo spoštovanje do drugih oseb in danes je velik izziv vsem državam na svetu. Vsak dan lahko v poročilih zasledimo, kako nekatere države migrante sprejemajo, drugi jih preganjajo. Prebivalci jih nočejo sprejeti v svoje okolje. Če želimo imeti dober odnos s človekom, moramo biti strpni. Moramo ga sprejemati takšnega, kot je, z vsemi njegovimi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi. Biti moramo potrpežljivi do drugačnosti, človeku moramo znati stopiti naproti in mu dati priložnost, da se nam pokaže v vsej svoji enkratnosti. Družbeno je strpnost povezana s človekovimi pravicami, kar narekuje, da smo strpni in spoštujemo drugače misleče, drugače verujoče, drugo raso, nasproten spol, druge generacije.

Anej Serec, 6. c

Mija Špenger, 9. b

Želim si, da bi drugi ravnali z mano strpno, kot jaz ravnam z njimi. Sama nisem vedno strpna, še posebej ne, kadar čakam na oceno ali pa če moram predolgo koga čakati. V šoli si večkrat skačemo v besedo. Marsikdaj postane kdo od sošolcev nestrpen, če ne dobi takoj zapiskov ...

Ivana Gašić, 9. a

Želim si, da bi bili vsi ljudje prijatelji. Bilo bi lepo, da se ne bi sovražili, da se ne bi norčevali iz drugih in da se ne bi kregali. Bilo bi lepo, da bi bil na svetu mir in bi si pomagali med seboj. Lepo bi tudi bilo, če ne bi bilo toliko revščine, da bi imeli čim manj prijateljev, ki živijo v pomanjkanju.

Pri nas doma je osem otrok. Dostikrat si skočimo v lase, če ima kdo med nami slab dan. Takrat nam ni lepo in nihče se ne počuti dobro, ker nam starši potem naložijo kazen. Kadar je kateri žalosten ali je komu hudo, si med seboj pomagamo in potolažimo drug drugega. Potem nastopijo srečni trenutki in steče mirna igra.

Tudi v šoli imam(o) dobre in slabe dni. Imam veliko dobrih prijateljev, posebej tri najboljše prijateljice (Tiso, Živo in Ivano), s katerimi si v stiski vedno pomagamo, čeprav se včasih zbadamo (seveda ne na žaljiv način). Zato bom prijazna in strpna do vseh ljudi, želim pa si, da bodo tudi drugi takšni do mene.

Sara Gorenšek, 6. c

Strpnost pomeni, da moramo biti vsi potrpežljivi in se sprejemati takšne, kakršni smo.

Veliko nestrpnosti čutimo v šolskem okolju (smo živčni, napeti, se prekinjamo, prerivamo v vrsti za malico ali kosilo, nekateri se pretepajo, žalijo, ponižujejo ...). Vse te stvari se dogajajo, ker smo nestrpni. Podobni problemi nastajajo v prometu. Ko zasveti rdeča luč, voznik ne more počakati in če bi šel čez cesto pešec, bi ga lahko povozil. Do nestrpnosti prihaja tudi v nakupovalnih centrih, ko ne moremo počakati in se vrvamo v vrsto ali pa brez potrebe kričimo na prodajalko.

Zakaj čutimo nestrpnost? Ker drug drugega ne sprejemamo enakovredno. Tudi jaz sem včasih nestrpna, ko na kaj ne morem počakati, a to lahko popravimo vsi.

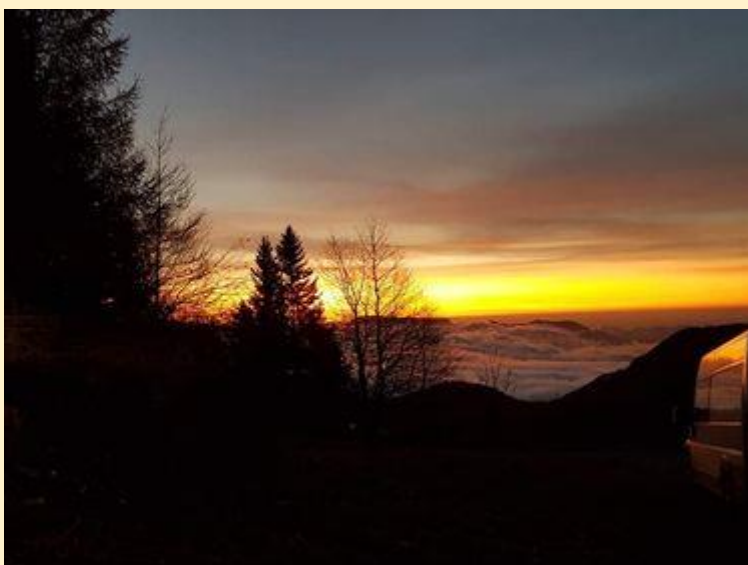
Binea Iva Dolinšek, 6. c

Erika Volker, 7. a

Želel bi, da drugi tudi z mano ravnajo strpno, da mi pomagajo, so prijazni, vljudni ... Kaj mi to pomeni? Če česa ne zmorem ali ne znam, da so mi v pomoč in me podpirajo ter mi pomagajo. Ni mi všeč, če se ljudje pretepajo in niso spoštljivi. To, da drugi ravnajo z mano tako, kot si želim, lahko dosežem le na tak način, da se tudi sam primerno obnašam do njih.

Manuel Petrović, 8. a

Mija Špenger, 9. b

Ko te nekdo prizadene, si užaljen, jezen ali žalosten. Nekdo nam je rekel grde stvari. Po navadi ne razmišljamo in mu te besede vrnemo. Ne pomislimo, ali bodo besede, ki so prizadele nas, prizadele njega. Ni nam bilo všeč njegovo obnašanje, spregledamo pa, da smo enako bolečino mi prizadeli njemu. Poskušajmo se zadržati v takšnih situacijah in bodimo strpni, saj je bolje, da še pravi čas odnehamo. To bo drugo osebo presenetilo. Če se nekdo znese nad tabo, potem je slab on. Če mu boš to vrnil, boš enak. Bolje je, da smo tiho in da se v takšnih situacijah umaknemo.

V nižjih razredih me je prijateljica užalila, zato sem ji izrekla grde besede, ki sem jih kasneje obžalovala. Posledično sva se morali pogovoriti z učiteljico, se druga drugi opravičiti in zopet sva bili prijateljici. Naučili sva se, da morava biti obe strpnejši in da si moramo pred prepirom reči: »Z DRUGIMI BOM RAVNAL(A) TAKO, KOT SI ŽELIM, DA BI DRUGI RAVNALI Z MANO.«

Hana Mlakar, 7. a

Erika Volker, 7. a

Zame je strpnost dobra lastnost človeka, saj je prav, da znaš čakati na stvari, ker se jih potem bolj razveseliš. Dandanes moramo biti strpni in doma strpno počakati, da korona virus mine.

Jurij Robnik, 9. a

Med seboj smo zelo različni. Različno izgledamo, se izražamo, mislimo. O mnogih stvareh se ne strinjamo. Če bi tako mislili vsi na svetu, bi bilo med nami več miru, prijateljstva in življenje bi bilo srečnejše.

Ljudje se razlikujemo tudi po kulturi, veroizpovedi, mišljenju, spolu, videzu, navadah, prepričanjih, vrednotah in drugih značilnostih. Ali ste vedeli, da niti dve osebi na Zemlji nista enaki? Drugačnost je naša pravica. Spoštovati in sprejemati drugačnost pomeni biti strpen - umirjen in spoštljiv do teh ljudi (invalidov, bolnih, brezdomcev). Radi imamo, če so drugi do nas spoštljivi in prijazni. In prav takšni bi morali biti mi do njih. Žal pa v družbi prevečkrat prihaja do nesoglasij, neupoštevanja in prepиров. In ta nestrpnost lahko družbo, posameznika ali državo popelje v pravo katastrofo, to je vojno. Vsakdo se mora naučiti biti strpen, saj se z nestrpnostjo ne pride daleč.

Daša Šopar, 7. b

Strpnost je lastnost in vrednota človeka. Pomeni spoštovanje drugih ljudi, dopustitev tujega mnenja in prepričanja. Naša družba je raznolika, drugačna. Drugačnost pa moramo znati sprejeti. Drugačnost mladostniki občutimo že v šoli, na igrišču, pri raznih popoldanskih aktivnostih ... Marsikdaj učenec učencu naredi krivico, ker ne spoštuje njegove drugačnosti, ki se kaže v veri, jeziku ali kulturnih navadah. Vse to izhaja iz nepoznavanja razmer. Bojimo se stvari, ki so nam nepoznane, tuje. Zato je za mlade zelo pomembno, da smo o tujih kulturah dobro poučeni doma in v šoli, ker jih lahko le tako resnično spoštujemo.

Bodimo strpni do drugih ljudi, pustimo jim živeti, kot bi želeli, da oni pustijo živeti nam.

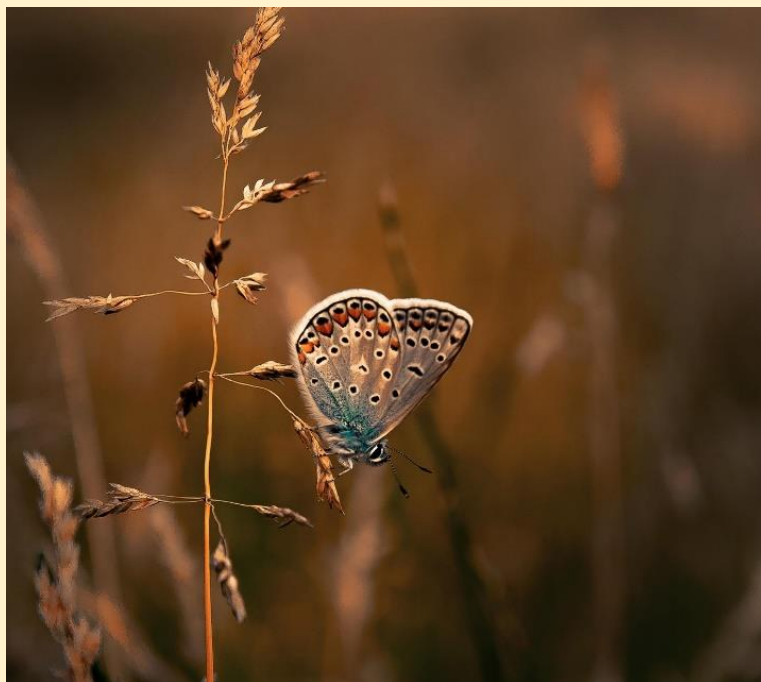
Adrian Jandrič, 8. a

Vsak se mora vprašati, koliko strpnosti, spoštovanja, prijateljstva in zaupanja ima v svojem srcu.

Ema Homan, 8. a

V tem času sem še posebej strpna do svojih bližnjih, ker jih imam rada.

Ema Ranc, 7. a

Erika Volker, 7. a

Če nekoga udariš, želiš, da te udari nazaj. Če te nekdo namerno užali, želiš slišati takšne besede. V tej smeri dandanes ne razmišlja prav dosti ljudi. Vsi le rečemo ali naredimo nekaj, nato pa šele čez čas ugotovimo, kaj se je zgodilo in kako se lahko nekdo počuti. Lahko se tega zavedamo in smo dovolj pogumni, da se mu opravičimo, lahko pa svojo napako tiščimo v sebi in jo poskušamo pozabiti. V primeru, da se ne opravičimo, bomo imeli slabo vest in nekdo bo prizadet. Na tehtnici je torej naše slabo počutje, prizadeta oseba in nekaj poguma ter dober odnos. Vsakdo se sam odloči, kaj je lažje. Z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo. Z drugimi besedami, kar daš, to dobiš. Je kot preprosta enačba, pri kateri moraš predvideti rezultat.

Anja Rožen, 7. a

Strpnost je lepa navada. Dobro je, če znaš potrpeti. Spomnim se dogodka izpred let, ko sem se šel cepit. Bil sem zelo nervozen in ne bom pozabil, kako je bil moj oče takrat strpen in me miril.

Blaž Perger, 9. a

Tudi Erikin Reksi je strpen.

Erika Volker, 7. a

Vsi smo že naveličani te korona krize. Mislim, da ne kaže nič dobrega: gospodarstvo je v krizi, vlada in poslanci se bodo še naprej kregali, v trgovinah je včasih zmeda, sesuva se zdravstvo, šolstvo je obupano ... Smilijo se mi starejši v domovih, saj ostajajo brez obiskov svojih najbližjih. Pazite, upoštevajte priporočila in varnostne ukrepe, predvsem pa bodite strpni.

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Osebno se mi zdi, da je strpnost zelo podcenjena in pomembna vrлина. Sama nisem in nikoli nisem bila dovolj strpna. Vem, da to ni prav, zato se poskušam popraviti. Če si strpen do drugih in jih poslušáš, jih tudi bolje razumeš. Po moje bi morali biti vsi strpnejši do ljudi, ki so drugačni od nas. Ta vrлина je še posebej pomembna v šoli. Ne smemo si skakati v besedo in moramo dovoliti sogovorniku, da zagovarja svoje stališče. Pomembno je, da smo strpni tudi v družini in se poslušamo. Pomanjkanje strpnosti se je pred kratkim pokazalo na protestih, ki so se odvijali na ljubljanskih ulicah, ko so ljudje pokazali svojo nestrpnost in nestrinjanje z vladnimi ukrepi.

Neža Šuler, 9. a

Zame strpnost pomeni nekaj, kar bi moral vsak človek imeti v sebi. Brez te vrline bi bilo sporazumevanje zelo oteženo. Nestrpnosti ne prenesem in se trudim, da ostanem strpen.

Nik Kolenda, 9. a

Erika Volker, 7. a

Neža Ferk, 8. b

Zadnji meseci so res težki za vse nas. Vsak dan upaš, da ne zboliš. **Začeli smo ceniti svoje zdravje in življenje.** Zato vsak dan živi, kot da je tvoj zadnji. Preživi čas s tistimi, ki jih imaš rad. Če se nekdo noče družiti s tabo, mu ne zameri.

Bodimo strpni drug do drugega in strpnost drug drugemu vračajmo.

Nik Geč, 8. b

Ravne na Koroškem, počitniški dan v oktobru 2020

Pozdravljeni!

Zaradi korona virusa se je naše življenje zelo spremenilo. Spet skorajda ne smemo hoditi na prosto, omejeni smo na svoja stanovanja in hiše. Prav zato smo začeli ceniti vsakdanje stvari, ki smo jih počeli pred tem časom, kot so druženja s prijatelji, učenje v šoli ... **začeli smo tudi bolj ceniti svoje zdravje**, saj okužbe dan za dnem naraščajo. **Čeprav se trudimo biti strpni do bližnjih, včasih vendarle naraste napetost med nami, kar je tudi razumljivo. Trudim se negovati prijateljske vezi, a težko je, ker nimamo živega stika in se ne moremo družiti. Najbolj si želim, da ta nori čas čim prej mine in bomo lahko normalno zaživel, se objeli.**

Lepo vas pozdravljam.

Benjamin Kolenc, 8. b

Biti strpen pomeni toleriranje osebe, ki nečesa ne razume ali ima drugačno mnenje od tebe. Pomeni, da sprejemamo njihova mnenja, četudi so drugačna od naših.

Anže Paradiž, 9. b

Neža Ferk, 8. b

**Prebivalci vsega sveta,
ostanite mirni!**
Vse hitro končalo se bo,
če pravila upoštevamo
in bacile preženemo.
Na svetu virus je,
ki starejše ustrahuje.
Ne bojte se otroci vi,
saj preživeli bomo vsi.
**Strpni moramo biti
in drugim krvi ne smemo piti.**

Marko Matjašec, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Neža Ferk, 8. b

Ravne na Koroškem, 21. 10. 2020

Dragi Aljoša!

Pišem ti, ker sem se v teh težkih časih, ki jih trenutno zaradi virusa doživljamo vsi, spomnil nate.

Kako si? Upam, da ste ti in tvoja družina zdravi ter da se še vedno tako dobro razumete, kot ste se takrat, ko sva se nazadnje videla, ko sem bil pri tebi na počitnicah v Avstraliji.

Kot verjetno veš, je virus meni in mojim sošolcem v Evropi preprečil, da bi hodili v šolo, na treninge, da bi se družili, kar na moje psihično počutje ne deluje najbolje, saj sem večino časa primoran biti doma. Če pomislim drugače, verjetno to niti ni tako slabo, saj spoznavam, da so okoli mene kar dobri ljudje, ki mi v teh nepredvidljivih trenutkih, ki so zajeli ves svet, stojijo ob strani, me podpirajo in mi dajejo tisti občutek topline, ki ga morda prej zaradi vsakodnevnih obveznosti niti nisem imel časa občutiti.

Res pa je, da moramo v tem t. i. *lockdownu* biti še posebej strpni drug do drugega, se prilagajati in se tudi včasih podrediti drug drugemu. Situacija je resna in ne predstavljam si, da bi živel v družini, kjer bi se ves čas prepirali in poniževali, saj ne vemo, kdaj bodo uspeli iznajti zdravilo za to zahrbtno bolezen in kdaj bomo končno lahko spet normalno zaživel.

Ta bolezen nam je vsem pokazala, kako pomembne so majhne stvari, kako pomembno je, da imamo drug drugega, da imamo ob sebi ljudi, na katere se lahko zanesemo in se medsebojno spoštujemo.

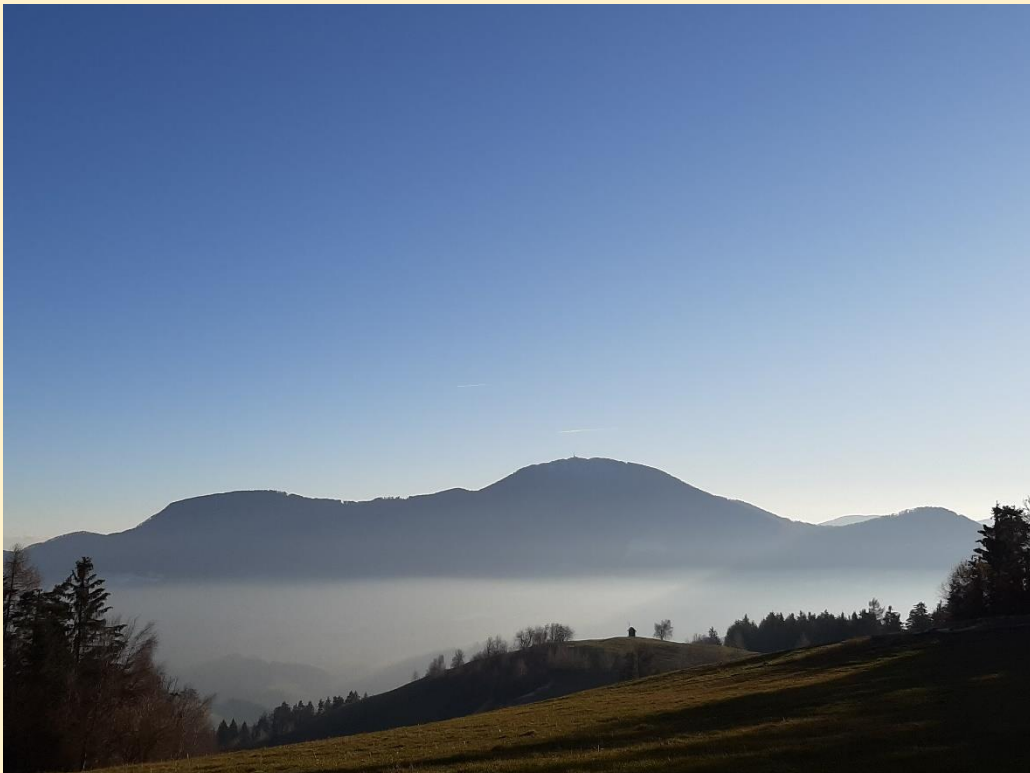
V upanju, da se življenje na tem svetu čimprej normalizira, in v upanju, da se ponovno spet srečava, te lepo pozdravljam, tebi in tvojim najdražjim pa želim, da ostanete zdravi in se imate radi.

Lep pozdrav

Filip Praznik, 7. a

Neža Ferk, 8. b

Marija Kričej, 8. a

Mija Špenger, 9. b

Ravne na Koroškem, 23. 10. 2020

Draga prijateljica!

Vse nas je korona zelo pretresla. Zato moramo biti zelo strpni drug do drugega. Upoštevati moramo pravila, saj, če jih ne bomo, se bo virus še hitreje širil. Pravila niso kar tako za hec.

Ta šola na daljavo je naporna, vsak dan se usedem za mizo pred računalnik in začnem delati. Včasih to traja do popoldneva. Predvidevam, da imaš ti tega šolanja na daljavo tudi čez glavo dovolj. Če bo šlo tako naprej, bo to trajalo zagotovo kakšne tri mesece, tako kot lani.

Zdravstveno osebje je zelo obremenjeno. Zdravniki delajo noč in dan, da pomagajo drugim, ki so bolni. Le skupaj bomo premagali virus. Vem, da je v teh časih zelo težko, a moramo se znajti.

Želim, da širiš pozitivno energijo ter ostaneš zdrava.

Lep pozdrav

Tvoja prijateljica *Tiara (7. b)*

Neža Ferk, 8. b

Ravne na Kor., 23. 10. 2020

Dragi prijatelj Jan,

že nekaj časa se nisva videla zaradi virusa, ki razsaja po svetu. Pogrešam tvojo družbo in klepet med odmori. Sedaj sem ves čas doma, saj je nevarno iti kam. Postal sem nemiren, tečen in ne dovolj strpen do svojih domačih. Te omejitve, ki jih sedaj imamo, in delo od doma, mi niso prav nič všeč. Kako se imaš ti? Ali si tudi ti tako nemiren kot jaz? Vem, da ni to prav in da bom moral biti bolj spoštljiv in strpen do drugih. Še sreča, da imamo telefone in internet, da tako ohranjam stike s tabo in drugimi prijatelji.

Upam, da se vse to čimprej konča, da bomo vsi zdravi.

Lepo se imej in ostani zdrav!

Tim (7. b)

Ravne na Koroškem, 23. 10. 2020

Draga moja prijateljica!

Povedati ti želim, da zelo pogrešam najina skupna druženja in pogovore. Vsem nam je šolanje na daljavo nova izkušnja in smo obremenjeni zaradi tega, vendar moramo zdržati. Situacija z virusom COVID je zelo resna in prav vsi moramo sedaj pomagati, da jo čim prej premagamo. Zato moramo dosledno upoštevati navodila in biti strpni. Zdravstveni delavci in ostalo osebje se zelo trudijo in so že na koncu svojih moči. Zato jim lahko pomagamo tako, da ostanemo doma v samoizolaciji ter virus enostavno ustavimo, da se ne bo več širil.

Tebi in tvoji družini želim, da ostanete zdravi in pozitivnega mišljenja in s skupnimi močmi nam bo uspelo.

Lepo te pozdravljam.

Neja Pečnik (7. b)

Neža Ferk, 8. b

Neža Ferk, 8. b

Stanje slabša se,
ampak bomo poskusili vse,
da virus ustavi se.
Vse zapira se,
šole so samo na daljavo še.
Strpni smo,
čeprav lahko le še pred hišo skačemo.

Tea Kolenc, 8. a

V zadnjem času, sem ugotovil, koliko svobode in življenja sem imel pred epidemijo. Sedaj smo tako rekoč zaprti med štirimi stenami. Mogoče so to ugotovili tudi drugi. **Začeli smo biti strpnejši drug do drugega in si pomagati med seboj v težkih trenutkih. Ceniti smo začeli svobodo, prijateljstvo in druge lepe stvari. Moja prva vrednota zdaj je, da pomagamo drug drugemu in premagamo korono. Upajmo, da se bomo čim prej vrnili na stare tire in normalno zaživel. In da bomo še naprej strpni drug do drugega.**

Luka Vetter, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Lansko leto v tem času smo se lahko še svobodno in neomejeno gibali. Danes je situacija čisto drugačna. Spet zapirajo meje med občinami, omejen je dostop do javnih ustanov. Občasno samevajo šole in športni objekti, dvorane, ustavljeno je kulturno življenje. Posebej pozorni moramo biti na razkuževanje, nošenje mask, na varnostno razdaljo med ljudmi. Pri pozdravljanju se ne smemo rokovati, ne smemo se objemati. Omejena nam je svoboda gibanja in normalnega življenja. Čeprav so se nekateri tega že od pomladi držali, je bilo vseeno premalo ljudi, ki bi upoštevali in se držali pravila, da se čim manj družimo. Spet nas je doletelo učenje na daljavo. Upam, da taki intervali ne bodo predolgo trajali, ker mi tak pouk ni všeč. Želim si, da bi se hitro vrnili v šolo. Sedaj moramo biti še posebej strpni drug do drugega in do virusa, da ga bomo premagali. Znati se moramo obvladati in zdržati pritiske. Ko bi le hitro odkrili zdravilo in bi življenje spet bilo takšno kot pred marcem 2020!

Jaka Tušek, 8. b

Marija Kričej, 8.a

V času korone želim veliko sreče,
čim več zdravja in le malo nesreče.

Pazite se,
saj korona doseže vse
in veliko nedolžnih ljudi vzame za se.

V trenutkih kar stisne pri srcu te,
ker ne zavedaš se,
kaj na svetu bo še.
Zdaj te vse bolj skrbi
za vse tvoje in druge ljudi.

Maska, razkužila, razdalja in rokavice
so zdaj pomembne za čisto vse.
Če pa pravil se ne držiš,
ogrožaš sebe in druge ljudi.

Zdaj ko veš skoraj vse,
poskrbi za sorodnike.
Vem, da stresno je to,
a skupaj premagali bomo vse to.

Lana Kokot, 8. b

Neža Ferk, 8. b

Kaj ti naj rečem?
Česa ne veš?
Korona je tu,
česa ne poveš.

Kot da se ne spomnim ničesar od prej.
Danes v moji glavi odmevajo ukrepi,
ukrepi spet in spet ukrepi.

Pouk v šoli, pouk na daljavo,
brskam, pošiljam na mail ali splet,
učim se za novo življenje spet.

In tako gremo v življenje naprej,
skupaj gremo do cilja naprej.

Tarik Salkić, 8. a

Merisa Husić, 8. b

Bodimo v času korone posebej strpni drug do drugega. Upoštevajmo ukrepe in preživeli bomo, dočakali lepši jutri - druženja in normalen pouk.

Aleksandar Blagojević, 8. b

Zaradi korone smo vsi bolj živčni, kar pomeni, da smo tudi bolj nestrpni. Strah nas je, da se okužimo, vsem nam je neprijetno zaradi mask ... Mene osebno je tudi strah, saj ne vemo, kdaj bo konec vsega. Zadnje čase opažam, da so ljudje okoli mene nestrpni, več se kregajo in ne znajo potrpeti. **Prenašajmo pozitivnost drug na drugega.**

Anej Lampret, 8. b

Počasi skozi življenje hodi,
a prehitro ga ne prehodi.
Vzemi si čas za svoje poti,
morda nova priložnost te doleti.

Tem križpotjem rečemo **strpnost**,
ki naj bo za vsakogar vrednost
in prednost.

Neža Kovačec, 7. a

Neža Ferk, 8. b

Kdaj, le kdaj konec bo vsega?
Le kdaj zaživali bomo spet kot prej?
Le kdaj svoboda gibanja spet bo tu?
Kdaj veselje, zabava, druženje?
Vsega tega že dolgo ni,
čakamo, da se zgodi.

Lena Polajner, 8. a

Zdravje zdaj bolj cenim kot pred korona časom. Spoštujem ljudi, ki se trudijo in skrbijo za vse ogrožene in bolne. Upam, da čimprej najdejo zdravilo in da s svojim znanjem kdaj svetu povrnem dobra dejanja ljudi, ki se danes trudijo za vse nas.

Lena Gerdej, 8. a

Vse življenje se srečujemo s strpnostjo in o njej smo se učili pri pouku, saj bi nas moralo to, da smo strpni, osrečevati. Žal pa ni vedno in povsod tako. Strpnost pomeni, da razumemo drug drugega in spoštujemo vedenje, ki je drugačno od našega, da se prilagajamo in kdaj pa kdaj rečemo: »V redu, naj bo po tvoje.« **Strpnost nas plemeniti in tudi drugi imajo, če smo strpni, boljše mnenje o nas.**

Že kot otroci moramo biti strpni do staršev, sorodnikov, znancev in prijateljev. Včasih smo nestrpni že zato, ker bi radi bili čim prej odrasli. Pa nismo. Za vse je potreben čas. Zavedati se moramo, da nam starši želijo vse najboljše, zato moramo biti strpni do njihovega odnosa do nas in jih ubogati. **V šoli moramo biti strpni do učiteljev, ki nas želijo veliko naučiti in jih razumeti, da so kdaj pa kdaj nejevoljni in hudi na nas. Najpomembneje pa se mi zdi, da smo strpni kot družba, ki jo sestavljamo.** Danes je na svetu veliko rasne in verske nestrpnosti, močna je tudi nestrpnost do drugače spolno usmerjenih ter vseh tistih ljudi, ki so drugačni kot mi sami. Naš svet bo srečnejši in bolj zdrav, če se bomo zavedali, da smo vsi drugačni, toda tudi vsi enakopravni, saj imamo enake pravice. Tudi sama se bom trudila, da bom to spoštovala in se poskušala izogibati sporom, ki bi lahko nastali zaradi nestrpnosti.

Lena Iršič, 9. b

Mija Špenger, 9. b

Neža Ferk, 8. b

Strpnost je potrebna za razumevanje med ljudmi, še posebej v današnjem času virusa COVID. Zaradi tega sem kot tudi večina ljudi zaskrbljena. Ljudje se več ne spoštujejo in vse manj so strpni in manj složni. Mediji nas strašijo, namesto da bi nas pomirili in ljudi pozivali k medsebojnemu razumevanju in pomoči. Potrebujemo zaupanje, razumevanje, oporo, žal pa je vse preveč mržnje in nihanj v medosebnih odnosih. **Bo zmagal virus ali človeška pamet? Čas zdravi vse.**

Rebeka Vogrin Ferk, 8. b

Neža Ferk, 8. b

Smo sošolci in prijatelji mi,
a trenutno nosimo maske vsi.
Preko Skaypa govorimo
in prijateljstvo krepimo.
Vsako jutro si po telefonu dobro jutro zaželimo,
da kakega Zooma ne zamudimo.
Doma sedimo, se učimo,
le to si želimo,
da čim prej v šoli se spet dobimo.

Urh Britovšek, 8. a

Vse je zelo čudno. Vsi si želimo, da bi bil čas korone čim prej mimo in bi šlo vse po starih tirih normalno naprej. Na nek način je sicer fajn delati od doma. Slabo je, ker nagajajo spletne učilnice. Kako preživljam ta čas, čas karantene? Zjutraj vstanem, kot bi šel v šolo, pozajtrkujem in se pripravim na pouk preko Zooma ali pa rešujem naloge, ki nam jih pošljejo učiteljice. Popoldne imam trening, rad pa se tudi igram s svojo mačko.

Bolj sem začel ceniti zdravje in upoštevam pravila obnašanja, ki so predpisana, ker želim, da se korona umakne in nam pusti normalno živeti. V tem času moramo biti doma še posebej strpni drug do drugega, si pomagati, prav tako je pomembno sodelovati s sošolci, da ohranimo stike, čeprav le preko različnih omrežij. Paziti moramo nase in na svoje bližnje.

Luka Skledar, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Virus z vseh strani na nas preži.

Kam, kje in kod potuje?

To se sprašujemo vsi.

V karanteni doma trpimo.

Dajmo, strpni ostanimo!

Luna Žunec, 8. b

V današnjem času, v tej trenutno težki situaciji zaradi korone, moramo biti še bolj strpni drug do drugega (posebej v trgovinah, lekarnah, pri zdravniku ...). Misliti moramo tudi na starejše ljudi in če je le možno, pomagati na kakršen koli način. **Že to, da smo prijazni in pripravljeni pomagati, vsakomur veliko pomeni.**

Zelo mi je težko, sem žalostna in razočarana, ker ne morem v šolo k pouku. Učenje in delo na daljavo je zame pretežko. Komaj čakam, da grem nazaj v šolske klopi. Zato **vas prosim, da se držimo ukrepov, skrbimo za zdravje in pomagajmo drug drugemu, da bo čim prej spet vse normalno in bomo svobodni kot prej.**

Larisa Belaj Potočnik, 8. a

V času korone mi je dolgčas po šoli in sošolcih. Kako poteka moj delovni dan? Delam za šolo na daljavo, grem na sprehod, sem na telefonu, pogledam kak dober film. Opažam, da se zelo spreminjam, da bolj spremljam pouk, se priključim na Zoom, sproti opravljam svoje naloge, večkrat pa postanem nestrpna, če česa ne razumem ali ne znam rešiti. Vem, da moram biti strpna do sebe in do drugih. Srčno upam, da se čimprej vrnemo v šolo, ker se mi zdi delo dosti lažje, če smo skupaj v razredu.

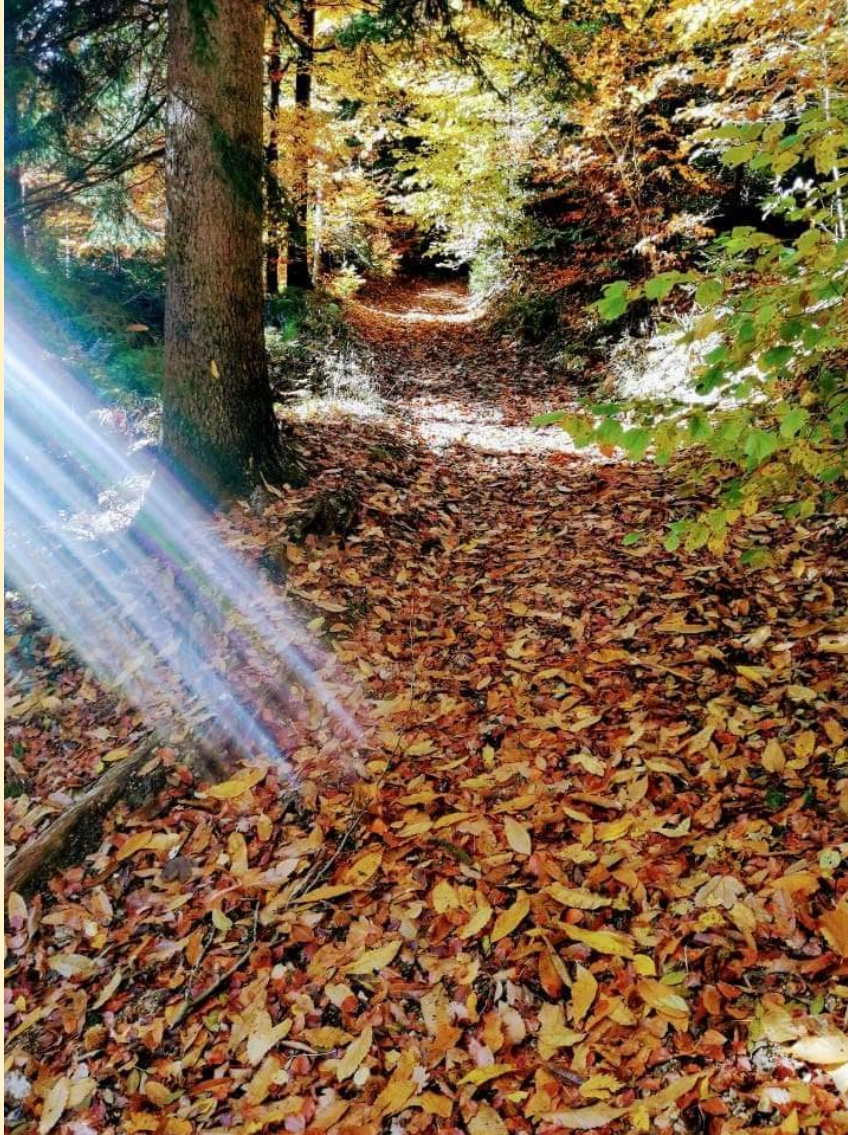
Leontina Gašić, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Korona, spravila nas boš v temo,
dosti te imamo,
ker kvariš nam življenja,
ne želimo si bolezni in trpljenja.
Šola od doma dolgočasi nas,
zato pri miru pusti nas.
**Raje strpnost raztrosi med ljudi,
da polepšamo si jesenske dni.**

Neža Ferk, 8. b

Neža Ferk, 8. b

Strpnost je pomembna v našem življenju. Če do nekoga nismo strpni, ga lahko prizadenemo. Tudi sami si ne želimo, da bi kdo prizadel nas, še posebej pa v teh težkih časih, zato se do drugih obnašajmo tako, kot si želimo, da bi se oni obnašali do nas. Torej, pomagajmo si, da bo ta korona čas hitreje minil.

Ana Ramšak, 8. a

Ta korona grozna je,
že mesece med nami širi se.
Zdravniki v strahu so,
ker zdravila nimajo.
Vsi srčno upamo,
da krizno obdobje prebrodimo.
Končalo hitro se ne bo,
saj ukrepov dovolj ne spoštujemo.
Naj hitro mine krizni čas,
strpnost širimo mi med vas.

Jošt Petrič, 8. a

Erika Volker, 7. a

STRPNOST ima velik pomen za prihodnost našega sveta. Živeti moramo znati v mirnem sožitju z ljudmi in sprejemati različnost.

Dženan Dugonjić, 8. b

Ko korona virus stopil je med nas,
nestrpno smo začeli preživljati svoj čas.
Pred karanteno smo bili mogočni,
a zdaj nismo več močni.

Naše vrednote so se zelo spremenile,
ker vemo, da zdravje hitro izgine.
Svobodno se ne počutimo mi,
varnost prav tako pogrešamo vsi.

Če slučajno masko zunaj daš na stran,
s strani policije boš kaznovan.
Koliko časa nas bo virus vlekel za nos,
saj ubogi ljudje nismo mu kos.

S pesmico bo treba zaključiti,
da nas bo virus nehal mučiti
in da bomo strpni preživeli čas,
ki se je privlekel med nas.

Nik Kadiš, 8. b

Strpnost beseda je prava,
ki nam v stiski rada pomaga.
Otroci, učitelji, starši - vsi,
bodimo strpni, pomagajmo si.

Da pa karantena
čim prej bi minila,
nam pomagala
debela bo knjiga.

Malo zanosa in truda vložimo vsi
pa šola na daljavo minila bo 1, 2, 3.

Špela Preglav, 8. a

Biti strpen do nekoga pomeni, da si toleranten do njega, da sprejemaš različna mnenja in obnašanje, da dovoliš drugim imeti lastno mnenje in jim svojega ne vsiljuješ. **Zato potem pričakuješ, da bodo tudi drugi ravnali podobno s tabo.**

Aljaž Krivograd, 9. b

Najbolj me skrbi za starejše ljudi, ki virus težko preživijo, ter za naš zdravstveni sistem, ki se lahko vsak čas zruši, ker je obolelih vse več, zdravstvenih delavcev v bolnišnicah pa vse manj. Skrbi me tudi za mojo babico, ki se trenutno slabo počuti, a je zaradi korona virusa ne moremo obiskati. Ni mi všeč, da zaradi virusa zanemarjamo druge pomembne stvari. Ostanimo strpni in počakajmo, kaj bo pokazal čas.

Amela Čeliković, 9. b

Neža Ferk, 8. b

Mija Špenger, 9. b

Mama pravi, da upošteva vsa priporočila stroke, da nosi masko, si razkužuje roke in se drži varnostne razdalje. Pride tudi kakšen dan, ko jo ta kaos psihično obremenjuje, a misli, da je dovolj strpna, čeprav je vse bolj napeto. Brata Primoža moti šola na daljavo, še vedno vse strpno prenaša in upošteva ukrepe, ker ve, da je tako prav.

Sošolka Pia dosledno upošteva ukrepe, ki so sprejeti, tudi druženju s prijatelji se izogiba. Najbolj jo moti nošenje maske.

Vsi so mnenja, da če so sami strpni do virusa in vseh ukrepov, pričakujejo, da bodo tisti, ki živijo ob njih in z njimi, tudi pokazali strpnost, saj se dobro z dobrim vrača.

Erika Volker, 7. b

Nekateri ljudje se jezijo in niso strpni, ker se jim ukrepi ne zdijo sorazmerni in menijo, da virus ni tako nevaren. Drugi so lahkomišelní, se upirajo in ne želijo, da jim kdo ukazuje, da morajo npr. nositi maske. Manjši del se z ukrepi strinja in menijo, da je to nujno potrebno ter se bojijo, da se ne bi okužili.

Na začetku marca je bilo vse strah in so se kar držali ukrepov. Sredi virusa COVID-19 je vsem šlo na živce, niso več verjeli, da je to, kar jim pravi vlada, res. Postali so nestrpni ter sovražno nastrojeni proti nam, ki nismo nič krivi. Niti mask niso hoteli več nositi. V jesenskem času, ko je število okuženih zopet naraslo in so se razmere začele zaostrovati, je nekatere prevzelo sočutje do bolnih in brezposelnih.

Določeni ljudje so nestrpni, drugi ubogajo, kar vlada odredi. Večina je nestrpnih. Ko se moja sorodnica pogovarja po telefonu, se njeni sodelavci, prijatelji in celo ona pritožujejo čez vlado, da naj bi padla. Potem govorijo, da so si izmislili ta virus, da bi lahko cepili in »čipirali« ljudi. Kam smo prišli? Kdo si bo izmišljal bolezen in spravljal svet v pogubo?

Tudi sama opažam spremembe pri ljudeh. Nekateri se držijo pravil, razdalje in redko kdo nosi celo zaščitne rokavice, sploh takrat, ko brskajo v trgovini po artiklih. Spet drugi, kot da med nami ni virusa. Ne držijo varnostne razdalje z drugimi nakupovalci, kar tiščijo glave na 20 cm skupaj, se vrivajo v vrsto. **Ostanimo strpni drug do drugega na vsakem koraku, da ostanemo zdravi.**

Neža Ferk, 8. b

Pogosto razmišljam o strpnosti in v lanskem šolskem letu sem napisal: "Ljudje nismo dovolj strpni drug do drugega, tudi do drugačnosti ne. Prehitro izrazimo predsodke do nekoga. Biti moramo spoštljivi do učiteljev, pokazati strpnost in jim ne smemo skakati v besedo. To sam dostikrat kršim."

Želim si, da ne bi bil dan strpnosti le 16. novembra, ampak vsak dan v letu.

Nejc Pori, 9. b

Za dobre odnose med ljudmi je potrebna strpnost in spoštljivost vseh. S tem krepimo prijateljstvo. Primere nestrpnosti lahko vsakodnevno vidimo v politiki in v prepirih po svetu.

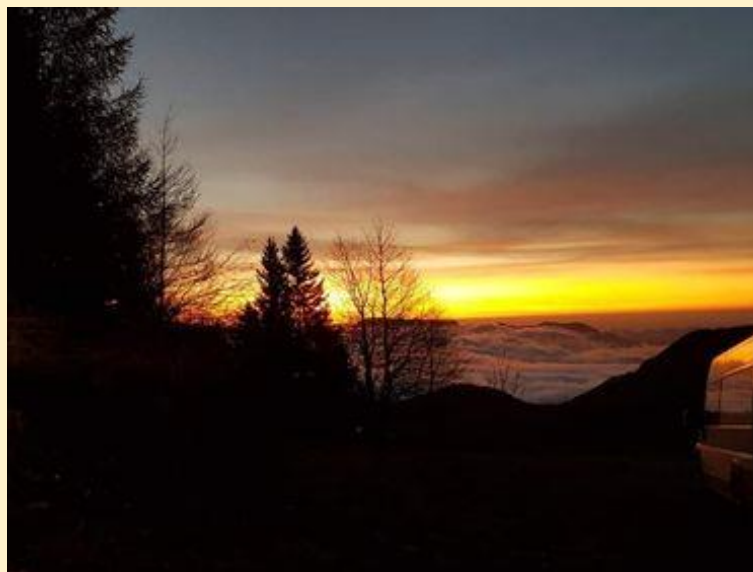
Vid Mlakar, 9. b

Mija Špenger, 9. b

Če smo strpni in spoštujemo druga mnenja, bodo tudi ostali spoštovali nas in naše mnenje.

Klemen Podgoršek, 9. b

Mija Špenger, 9. b

Naučiti se moramo, da na svetu nismo sami ter da poleg nas živijo različni ljudje, ki si zaslužijo priložnost, da izrazijo svoje mnenje. Pomembno je, da se ne vdamo stereotipom, temveč da si sami ustvarimo sliko o določenih ljudeh, običajih, kulturi ... Ne obsojajmo napak drugih, ampak se raje sprejemajmo takšne, kot smo.

Vsak izmed nas je UNIKAT.

Zara Kumer, 9. b

Do drugih ljudi moramo biti strpni, da se bodo počutili dobrodošli v naši skupnosti.

Ana Kričej, 9. b

Mija Špenger, 9. b

V svetu je veliko primerov strpnosti oz. nestrpnosti (npr. aktualna politična nestrpnost v Sloveniji in Ameriki). Ljudje se trudimo, da naj bi čim bolj upoštevali želje drugih in preprečevali konflikte.

Lucija Mlinar, 9. b

Naša dolžnost je, da smo do sočloveka vsak dan strpni, ne le na dan strpnosti, 16. novembra.

Eva Šteharik, 9. b

Na šoli imamo učence, ki so se priselili v naš kraj (eni pred kratkim, drugi so med nami že dalj časa). Smo na naši šoli dovolj strpni do učencev drugih narodnosti? Doživeli smo že, da se je kdaj kdo od učencev do njih grdo obnašal. Kaj pripelje do take nestrpnosti (v razredu ali šoli)? Smo učitelji dovolj strpni do teh učencev? Se dovolj odkrito pogovarjamo o tem? Vse to izvemo iz zbranih sestavkov.

Vsako leto na začetku šolskega leta opažam, kako s(m)o mladostniki nestrpni do svojih vrstnikov. Večina nas komaj čaka snidenja s sošolci in prijatelji, ker si imamo veliko povedati, kaj se nam je zanimivega zgodilo med počitnicami. Dan pred prihodom se že dogovarjamo, kakšen sedežni red bomo imeli in res se veselimo prvih šolskih ur. Vem, da se vsi moji vrstniki ne veselijo pouka in da doživljajo stiske. To so predvsem otroci, ki pridejo v našo šolo prvič, ki so se preselili v naš kraj iz druge države, ker so njihovi starši tu dobili zaposlitev. Ti učenci ne znajo našega jezika in imajo težave s sporazumevanjem. Privajajo se na novo okolje doma in v šoli, nimajo prijateljev. Morda so osamljeni in zaprti vase? Vse jim je na novo. Verjetno se sprašujejo, kako bodo sprejeti.

V našem razredu smo že dobili nekaj novih sošolcev in moram priznati, da smo na začetku bili malce zadržani do njih. Ko pa smo jih spoznali, smo jih sprejeli medse in postali so del naše razredne in šolske skupnosti. Naš razred je lep zgled, kako sprejeti novince. Med odmori, ko se družimo tudi z drugimi, se vidi, da vsi mladostniki niso tako prijazni do drugih. Včasih jih kdo zbode besedno, z njimi se ne želijo družiti, pustijo jih same, ne pogovarjajo se z njimi, slišiš tudi kakšno pikro, ker ne poznajo dobro našega besedja.

Moje mnenje je, da bi se vsi otroci morali zavedati, da je strpnost do drugih in drugačnih zelo velikega pomena. Vsi bi morali poskrbeti in nekaj narediti, da bi se tudi priseljenci počutili med nami sprejete, zaželene in varne. Stati jim moramo ob strani in jih poskušati razumeti.

Neja Pečnik, 7. b

Erika Volker, 7. a

Pred približno dvema mesecema smo dobili novo sošolko, a nastal je manjši problem, saj ni znala govoriti slovensko in tudi angleško ne veliko. Prvi mesec smo se ji posebej posvetili, ji razkazali šolo in komunicirali preko prevajalnika. Vsi smo bili strpni. Ko sem jo opazovala, sem se spomnila, kako je bilo meni, ko sem v 3. razredu prišla v novo okolje. Nikogar nisem poznala. Bilo mi je neprijetno, dokler nisem spletla prijateljskih vezi. Upam, da se sošolka Ermira pri nas v redu počuti in ji je tukaj všeč.

Špela Preglav, 8. a

Erika Volker, 7. a

Želela bi, da drugi z mano ravnajo spoštljivo in prijazno, tako kot midve s Špelo strpno ravnava z našo novo sošolko. To delava, ker se zavedava, da ni lahko kar priti v neko tujo državo, kjer ne znaš jezika in te nihče ne razume, po možnosti se ti še posmehujejo. Tako obnašanje je zame nezrelo in zelo neprimerno. Pri nas se to ni zgodilo, saj smo jo vsi lepo sprejeli, čeprav jo težko razumemo, ker je s Kosova. S Špelo se zelo trudiva, da bi jo naučili slovenščine. Gre ji kar dobro. Kmalu bo prava Slovenka, saj kaže neizmerno voljo do učenja.

Ema Homan, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Jaz spoštujem vsakega posameznika in vsakomur rad priskočim na pomoč, če le morem. Posebej rad pomagam priseljencem, ker sem nekoč tudi sam bil v tej vlogi in mi je prišla prav vsaka prijazna beseda. Vem, da ni lepo, če se iz koga norčujemo, če ga ne sprejmemo. Sprejmimo vsakega za svojega, četudi ne zna našega jezika.

Edin Okanović, 9. b

Neža Ferk, 8. b

Pri nogometu ima poseben pomen ekipna strpnost (med igralci in trenerjem), da lahko nemoteno treniramo. Ker imamo v moštvu tudi priseljence, prihaja včasih do napetosti, ker jim na nekaterih tekmah ne dovolijo sodelovati. Primer strpnosti je tudi ta, da imamo samo eno žogo, za katero se bori 22 igralcev. Če želimo igrati korektno, moramo v sebi imeti veliko mero strpnosti. Le tako se lahko razidemo v duhu miru.

Aljaž Brankovič, 9. b

DRAMSKA BESEDILA Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT TI ŽELIŠ, DA BI DRUGI RAVNALI S TABO so NASTALA V OKVIRU GLEDALIŠKEGA KLUBA.

GA SPREJMEMO ALI NE?

UČITELJICA (*vstopi v razred skupaj z novim učencem*): Pozdravljeni, učenci. To je vaš novi učenec. Kar sam se vam bo predstavil.

HARIS (*prestrašeno, tiho in počasi*): Sem Haris. Star sem 12 let. Prihajam iz Bosne in Hercegovine.

UČITELJICA: Želim, da ste z njim prijazni in mu pomagate. Slabo govori in razume slovensko, zato bo potreboval vašo pomoč.

UČENCI (*v en glas*): Seveda!

Šolski zvonec zazvoni, odmor.

JURE (*šepetaje proti Niku*): Poglej, kakšen je pa kakšno frizuro ima. Ta že ne bo moj prijatelj.

NIK (*hihitaje odvrne*): Pa kako je oblečen. Niti slovensko ne zna. Tega že ne bomo sprejeli v našo družbo.

NEŽA (*jezno*): Lahko nehata! Ne bodita nesramna.

SARA (*sliši pogovor in se pridruži*): Pomagati mu moramo. Težko mu je, nikogar ne pozna.

JURE (*zamahne z roko*): Vi mu kar dajte, jaz mu že ne bom. (*Hoče oditi.*)

SARA (*ga za roko povleče nazaj in ga spomni*): Jure, ne pozabi, kako je bilo tebi, ko si lani prišel k nam.

NEŽA: No, kako si se počutil?

JURE (*zajeclja*): Ni bilo lahko.

NIK: Res je, veliko si prejokal. Spomni se. Harisu moramo pomagati.

JURE (*prikima*): Tako je. Pojdimo in se spoznajmo.

NEŽA IN SARA (*veselo*): Pojdimo!

Tiara Fortek, 7. b

Mija Špenger, 9. b

SPREJEMANJE

Lina in Taja se srečata po pouku na šolskem hodniku.

TAJA: Živijo, Lina!

LINA: Hej!

TAJA: Hotela sem te vprašati, če se strinjaš, da gre Petra danes z nama na kosilo.

LINA: Ooooo, ne spet ona! Sem ti rekla, da mi gre na živce, ne prenesem je.

TAJA (jezno): Pa saj ji sploh nisi dala prilike, sploh je ne poznaš!

LINA: Ma, vseeno. Ne prenesem oseb, ki niso "domačinke".

TAJA (se čudi): Kako to, da si takšna?

LINA: Eh, takšna pač sem.

TAJA (zaskrbljujoče): Si kdaj pomislila, kako bi bilo tebi, če bi prišla v novo okolje?

LINA (brezsrčno): Ne razmišljam o tem, itak me imajo vsi radi.

TAJA: Moraš se naučiti postaviti na mesto drugih ljudi, ne pa da misliš samo nase.

LINA: No, mogoče ji dam priliko in OK, naj gre z nama jest.

TAJA: No, super, zelo mi je všeč, da ji boš dala priložnost. Veš, poleg nas živijo različni ljudje, ki si zaslužijo priložnosti.

LINA: No, OK, prav imaš.

TAJA (veselo): Vidiš, si na dobri poti, da se naučiš strpnosti.

Zara Kumer, 9. b

Mija Špenger, 9. b

META SE PREIZKUSI V STRPNOSTI

OSEBE: Meta, Silvija, Janez, vratar.

META: V šoli smo se učili o strpnosti. Kaj je to?

JANEZ: To je beseda, ki ima enak pomen kot beseda potrpežljivost. Kaj pa pomeni potrpežljivost, tako že veš.

SILVIJA (jezno): Ja, tako kot sem morala biti jaz potrpežljiva in v mrazu čakati, kdaj bo tvoj očka prišel pome in me odpeljal v službo. Kajne, Janez?

JANEZ (sramežljivo): Ja, tako je bilo.

Silvija nasršeno pogleda.

META (veselo): Pojdimo in preizkusimo mojo strpnost!

JANEZ: Meta, strpnosti se ne da kar tako preizkusiti, mora biti razlog za to.

SILVIJA (zamišljeno): Lahko bi šli v kino ... tam so zmeraj dolge vrste.

META (presenečeno): Jaaaa, v kino gremo!

JANEZ (razočarano): Zakaj spet v kino? Vedno je dolga vrsta, kadar gremo tja.

SILVIJA (poučevalno): Strpen moraš biti, če hočeš kam priti.

JANEZ: Pa pojdimo!

META (navdušeno): To, končno gremo!

SILVIJA: Prispeli smo.

JANEZ: Pojdimo po vstopnice.

Družina je naletela na zelo dolgo vrsto in Meti je po petih minutah »odletela« strpnost.

META (se vriva): Oprostite, nam se mudi v kino.

SILVIJA: Meta, stoj, ne moreš se kar vriniti. Saj se tudi drugim mudi v kino.

Tako je Meta preizkusila svojo strpnost, dokler jih ni vratar spustil naprej.

VRATAR: Dober dan, bi si ogledali najnovejši film leta?

SILVIJA: Ja, prosim.

META: Raje bi risanko!

JANEZ (ukazovalno): Doma lahko gledaš risanko, tukaj pa boš film!

Po ogledu filma so se odpravili domov. Meta se je tako preizkusila, koliko je strpna.

Erika Volker, 7. a

**Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT SI ŽELIŠ,
DA BI DRUGI RAVNALI S TABO**

Jaka (*pride na pogovor za službo*): P-p-pozdravljeni.

Miha (*vodja podjetja*): Živijo, kako smo danes?

Jaka: V-v-v redu.

Miha: Gospod, prosim, prenehajte jecljati.

Jaka: V-v-verjemite, č-če b-bi l-l-lahko, b-bi n-nehal.

Miha (*ga grdo pogleda*): No, prav. Povejte mi, Jaka, kakšne so vaše izkušnje?

Jaka: D-d-delal s-s-sem ...

Miha (*ga prekine*): Oprostite gospod, tako ne bo šlo, nisem dolžan poslušati tega jecljanje. Prosim, zapustite sobo.

Jaka (*žalostno*): S-s-se o-opravičujem, n-n-na s-s-sv-i-idenje.

5 let kasneje ...

Miha izgubi službo in Jaka odpre svoje podjetje.

Miha (*gre na pogovor za službo, stopi v sobo in zagleda Jaka*): Ti?!

Jaka: P-p-pozdravljen M-m-miha!

Miha: Res mi je žal za tisto pred 5 leti.

Jaka: O-oprosti, a-a-ampak r-res n-ne i-iščemo u-uslužbencev, k-ki n-niso ss-strpni z-z l-ljudmi, k-ki s-so d-druagačni. U-upam, d-da r-razumete.

N-na-sv-i-idenje!

Nauk: *Z drugimi ravnaj tako, kot si želiš, da bi drugi ravnali s tabo.*

Mija Špenger, 9. b

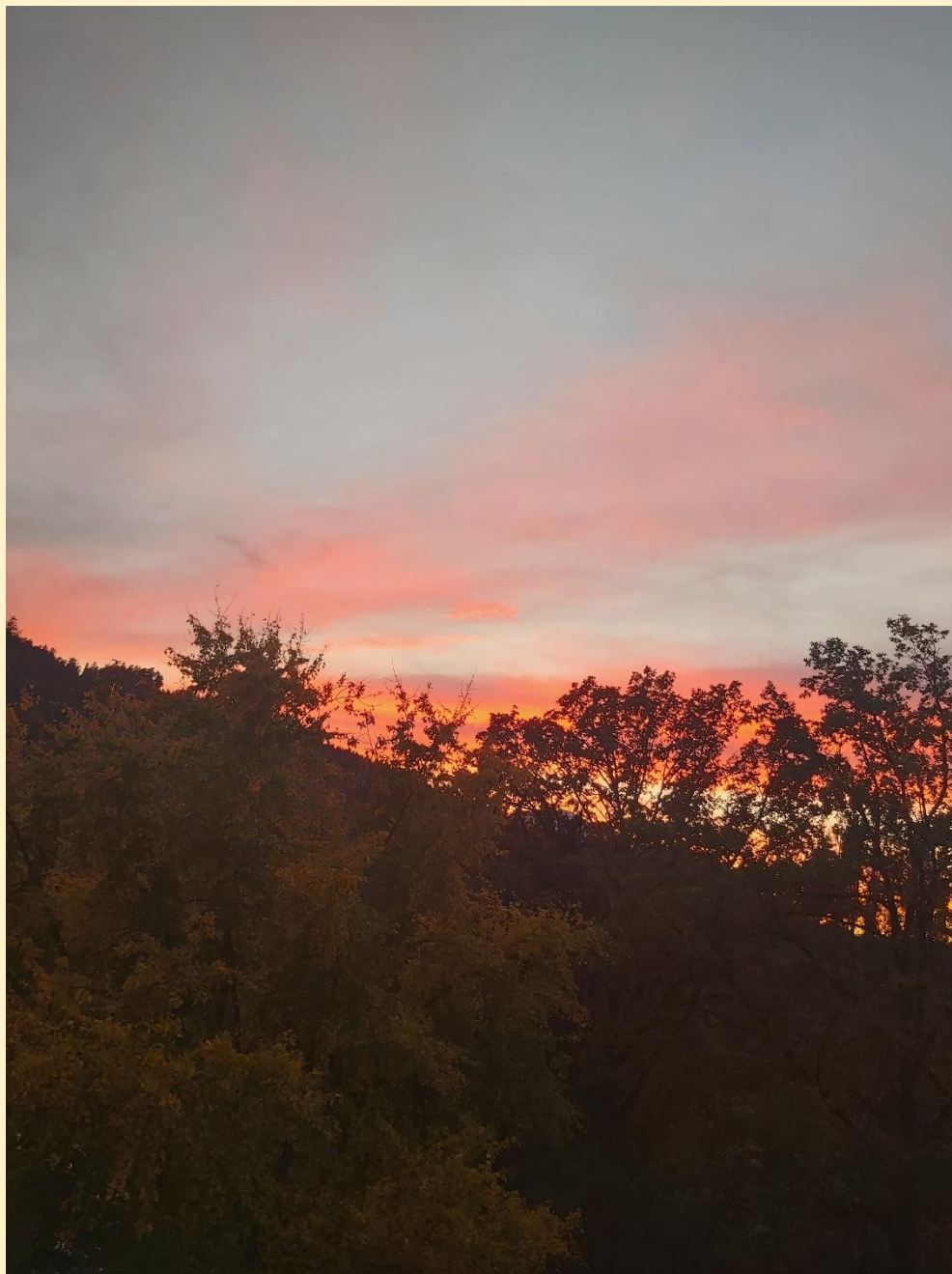
Neža Ferk, 8. b

Včasih opazujem ljudi in ugotavljam, da so žalostni, jezni, obupani, razočarani. In potem se vprašam, zakaj so takšni.

Nekdo je žalosten, ker ga je prijatelj užalil, nekdo je jezen, ker so mu sošolci pojedli malico, nekdo je obupan, ker se nikoli ne sme igrati z drugimi otroki, nekdo je razočaran, ker ga mama ni pohvalila, ker je v šoli dobil lepo oceno. Če bi tisti, ki je prijatelja užalil, pomislil, kako bi bilo, če bi nekdo užalil njega, tega ne bi storil. Če bi tisti, ki je sošolcu pojedel malico, pomislil na to, da bi jo lahko nekdo pojedel njemu, se verjetno za to dejanje ne bi odločil. Če bi bili vsi otroci kdaj izločeni iz igre, bi vedeli, kako se počuti tisti, ki ga izločijo in tega ne bi nikoli storil. Če bi mama vedela, kako je sin razočaran, ker ni opazila njegovega truda in uspeha, tega nikoli ne bi storila. Če bi se vsi držali načela 'z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo', bi bilo na svetu manj žalosti, jeze, obupa in razočaranja. Potrudimo se in bodimo do vseh strpni.

Neža Ferk, 8. b

**BODIMO V ČASU KORONE ŠE POSEBEJ STRPNI DRUG DO DRUGEGA.
RAVNAJMO SE PO GESLU: Z DRUGIMI RAVNAJ, KOT ŽELIŠ, DA BI DRUGI
RAVNALI S TEBOJ. SVET BO LEPŠI.**

Amela Čeliković, 9. b

Zbrala, uredila in oblikovala:
Vanja Benko, mentorica ŠNO in Literarno-novinarskega krožka
Ravne na Koroškem, 30. november 2020